

Afscheid is de geboorte van herinneringen

Herman Katier

werd bijna negentig jaar geleden geboren in Ambt-Delden en is gestorven op 28 februari 1996 in Rietmolen.

Vader was „hoofd der school” in een tijd, toen daarvoor nog geen voornamen bestonden. Meestal werd hij aangesproken met 'Meester Katier' en door intimi met 'Vader Katier'.

Dingen op touw zetten was zijn lust en zijn leven en moeder bood hem daarvoor alle ruimte. Voor school organiseerde hij tweedaagse schoolreizen en pick-nick-tochten met zijn bekende uitvinding „het Reetmöll's fenuus”. Voor het dorp leidde hij de Boerenbond, de coöperatieve diepvries en was hij adviseur van meerdere verenigingen.

De tweede wereldoorlog maakte op hem een bijzondere diepe indruk en hij schroomde niet om onderduikers, Amsterdamse studenten, evacués en Engelse piloten te helpen.

Bij dat alles stond hij voor orde en regelmaat, waardoor hij het voor anderen, maar ook voor zichzelf, niet altijd gemakkelijk maakte.

Met zijn goede doch sterke wil wist hij vol overgave tot de uitspraak te komen: „Niet mijn wil maar Uw wil geschiede”.

Wij genoten van zijn vertelkunst, zijn humorvolle beeldende taal, die hij gedeeltelijk in de vorm van de „Rietmolenfilm” heeft nagelaten.

Wij zien hem binnen het gezin als een eik, die uiteindelijk werd geveld; als een man die in zijn leven leerde om tederheden uit te wisselen. Hij genoot zichtbaar in de kring met kinderen en kleinkinderen en zei de laatste dagen nog: „Moeder, wat hew toch een mooi stel um oons hen verzameld”.

Met liefde hebben we hem tot zijn laatste adem in diezelfde kring verzorgd. Hij verdiende dat.

Wij zullen vader missen met zijn adviezen en ondeugende opmerkingen; het zal leeg zijn zonder hem. In onze herinnering blijven wij dankbaar van hem houden.

Voor uw medeleven en belangstelling bij de ziekte en het overlijden van vader zijn wij u bijzonder dankbaar.

Moeder Katier, kinderen, klein-
en achterkleinkinderen

Rietmolen, 2 maart 1996.